

Lungimea, lățimea, înălțimea, adâncimea

Dimensiunile lui Dumnezeu

Lungimea, lățimea, înălțimea, adâncimea

Verset călăuzitor: Efeseni 3.18

Efeseni 3.18: ... ca să fiți deplin în stare să înțelegeți împreună cu toți sfinții care sunt lărgimea și lungimea și adâncimea și înălțimea.

1. Caracterul ciudat al acestor cuvinte

Am observat noi vreodată că în aceste patru noțiuni este ceva ciudat? Noi cunoaștem înălțimea și adâncimea ca noțiuni opuse. „Înălțimea” este contrariul „adâncimii”! („lung/scurt” sunt în aceeași relație ca „înalt/scund”, la fel cum este „lat/îngust”. În acest caz este vorba de cu totul altceva decât opoziția „înălțime/adâncime”.) Probabil există o explicație filozofică de lingvistică pentru această ciudățenie, dar pentru conținutul și țelul acestei publicații este suficient să se constate că și Biblia păstrează acest uz al vorbirii și nu vorbește despre trei dimensiuni, ci despre patru, și anume lungime, lățime, înălțime și adâncime.

Două lucruri au ceva de spus în privința aceasta oricărui cititor al Bibliei, și anume:

- Biblia nu leagă cu aceste noțiuni – folosite și în metrologie – lecții tehnice, ci morale.
- Biblia numește sau arată aceste patru noțiuni în ordine diferite.

Din faptul că Hristos este Garant pentru „liniuță” și „iota” în Legea lui Dumnezeu – cele mai mici semne grafice -, rezultă că chiar și cele mai mici particularități din Scriptură merită atenția noastră. Schimbarea ordinii acestor patru noțiuni în numirea lor trebuie deci să aibă cu siguranță ceva de spus.

2. O mărturie din timpul lui Avram

Mulți cunoscători ai Bibliei cred din motive întemeiate că Iov și prietenii lui au trăit aproximativ în timpul lui Avraam. Presupunând că aceasta este așa, mărturia lui Țofar este cea mai veche mărturie și prin aceasta și prima mărturie pe care noi o posedăm despre aceste patru noțiuni. El spune în Iov 11.7-9: „Poți tu pătrunde adâncimile lui Dumnezeu, poți tu ajunge la cunoștința desăvârșită a Celui Atotputernic. Cât cerurile-i de înaltă: ce poți face? Mai adâncă decât Locuința Morților: ce poți ști? Întinderea ei este mai lungă decât pământul și mai lată decât marea.” Ceea ce putem noi deduce direct din aceasta este că în lumea imaginară biblică pământul este privit ca unitate de măsură pentru lungime și marea este privită ca unitate de măsură pentru lățime.

Tainele lui Dumnezeu

a. Înălțimea

Când este vorba de tainele lui Dumnezeu, înălțimea stă pe primul loc! Așa spune și Isaia 55.9 în acest caz: „Pentru că așa cum cerurile sunt mai înalte decât pământul, tot așa căile Mele sunt mai înalte decât căile voastre, și gândurile Mele decât gândurile voastre.” Tainele lui Dumnezeu sunt mai înalte decât cerurile. Dumnezeu este mare, așa de înalt, așa de sublim, că potrivit cuvintelor lui Solomon „cerurile și cerurile cerurilor nu-L cuprind (1 Împărați 8.27). Ferice de aceia care pot numi pe acest Dumnezeu „Tată” al lor. Pe drept noi cântăm:

Este o veșnică-ndurare,
de necuprins aicea jos
a Celui care cu iubire
se-apeacă spre cel păcătos.
El, Cel ce moartea a răpus,
ne duce-n slava lui Isus.

b. Adâncimea

Nu este de mirare că Biblia numește aici în continuare adâncimea! Și ce adâncime! Cine se așteaptă aici ca în contrast cu „mai înalt decât cerurile” să stea „mai adânc decât cea mai adâncă prăpastie” sau „mai adânc decât marea”, acela gândește în dimensiuni prea pământești și prea materialiste! Țofar pune aici lumea morală în legătură cu „mai adâncă decât Locuința Morților”. Prin aceasta el vrea desigur să spună mai mult decât mormântul sau groapa. Și Țofar trebuie să fi știut foarte bine că moartea este urmarea păcatului.

Adâncimea Locuinței Morților este și adâncimea decăderii și părăsirii în care păcatul ne-a coborât. Fără păcat nu este Locuință a Morților. Însă tainele lui Dumnezeu sunt mai adânci decât Locuința Morților! Oricât de inevitabilă și de irevocabilă ar fi moartea – moartea nu are ultimul cuvânt! Dumnezeu este așa de puternic că însăși moartea trebuie să cedeze înaintea Lui și să renunțe la toate tainele ei.

Tainele lui Dumnezeu sunt mai adânci decât Locuința Morților – puterea lui Dumnezeu este mai mare nu numai decât puterea morții trupești, ci și decât puterea morții morale, spirituale! Nu este o minune de neînțeles, că despre oamenii căzuți adânc, pierduți fără scăpare, se poate spune: „Și voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre ... Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea Lui cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos: prin har sunteți mântuiți” (Efeseni 2.1-5)?

c. Lungimea

Tainele lui Dumnezeu depășesc dimensiunile pământului. „Întinderea lor este mai lungă decât pământul”. Ele depășesc etaloanele pământești. Cine gândește despre Dumnezeu în „etaloa-

pământești”, acela gândește mult prea puțin. Cu mult înainte de crearea cerului și pământului, „înainte de întemeierea lumii”, El S-a gândit la tine și la mine. Și când pământul nu va mai fi, deci după judecata de apoi – din veșnicie în veșnicie -, dragostea Lui neschimbătoare și bunătatea Lui sunt prezente. Întreaga noastră existență pământească este intercalată în „planul” Său veșnic, înțelept. Fiecare copil al lui Dumnezeu – oricât de bătrân ar putea deveni el sau de bătrână ar deveni ea – se poate ști ascuns în mâna Lui puternică.

d. Lățimea

Etalonul de lățime al lui Țofar este marea și el știe: „Tainele lui Dumnezeu sunt mai late decât marea.” Marea este în Biblie deseori o imagine a mulțimii popoarelor, în care trăim. Întotdeauna agitată și în mișcare, deseori spumegând prin puterea furtunii și aruncând noroi (vezi printre altele Isaia 57.20; Apocalipsa 17.15). Tainele lui Dumnezeu sunt mai late decât marea. Nimic nu-i scapă de sub control. Orice ar face marea popoarelor nemărginită ca fărâdelegi și oricât ar spumega mulțimea ideilor răzvrătitoare, oricât s-ar agita popoarele (Psalmul 2.1) – nici patru miliarde de oameni (4.000.000.000) în răzvrătire împotriva lui Dumnezeu nu pot împiedica ca El printr-un „Totuși, Eu am uns pe Împăratul Meu peste Sion, muntele sfințeniei Mele” (Psalmul 2.6) să pună pe tronul lui David pe „Tâmplarul” răstignit din Nazaret, și pe toții vrăjmașii „așternut picioarelor Lui”. Credincioșii vor admira mai târziu această taină a lui Dumnezeu și vor cânta: „De la Domnul a fost aceasta; este minunat în ochii noștri” (Psalmul 118.23).

3. O mărturie din Noul Testament

Altfel decât în Iov 11.7, în Efeseni 3.18 este numită mai întâi lățimea, apoi lungimea, apoi adâncimea și în final înălțimea. Aici nu este vorba de „caracterul tainic al lui Dumnezeu”, ci de caracterul tainic al lui Hristos. Motivul pentru această altă ordine constă în faptul că Duhul lui Dumnezeu în vorbirea despre caracterul tainic al lui Hristos vrea să îndrepte atenția spre marea oștire a credincioșilor din iudaism și din păgânism, care sunt incluși în acest caracter tainic.

a. Lățimea

Aceasta are a face cu lățimea mării popoarelor! Vechiul popor al lui Dumnezeu nu a primit nici o poruncă de misiune, ca „să meargă” și să vestească Evanghelia la națiuni. Este Biserica nou-testamentală a Domnului nostru Isus Hristos, care a luat ființă pe această temelie: „Așa este scris și așa trebuia să pătimizească Hristosul și să învieze dintre morți a treia zi și să se predice în Numele Său pocăința și iertarea de păcate la toate națiunile, începând de la Ierusalim” (Luca 24.46,47).

„Din orice seminție și limbă și popor și națiune” (Apocalipsa 5.9) au fost răscumpărați prin sângele lui Hristos. În lățime este inclus oricine din Olanda [autorul este olandez: adnotarea redacției] care a primit pe Mântuitorul.

b. Lungimea

Și dimensiunea în lungime merită aici atenția. Dimensiunea în lungime are a face cu pământul. Taina despre Hristos este legată cu o chestiune pământească. Hristos a spus că „Fiul Omului are autoritate pe pământ să ierte păcatele”. În cazul expresiei „Biserică” sau „Adunarea lui Isus Hristos” nu este vorba de o societate de credincioși „începând de la Adam și până la judecata de apoi”, ci de aceia care – după ce Fiul lui Dumnezeu a devenit „Fiul Omului” – au primit o ofertă „în Numele Său” spre iertarea păcatelor și au acceptat-o. Cu alte cuvinte: lungimea tainei despre Hristos este determinată prin timpul în care se vestește pe pământ Evanghelia harului și a păcii lui Dumnezeu (Efeseni 2). Oștirea răscumpărată „dintre națiuni” (Faptele apostolilor 15.14) și care este unită într-un trup cu Hristos ca și Cap, este limitată și nu nelimitată, și de asemenea și timpul, în care are loc aceasta, este precis măsurat. Începutul este fixat în Faptele apostolilor 2 (compară cu 1 Corinteni 12.12,13), și sfârșitul este redat în 1 Tesaloniceni 4.15-17 și 1 Corinteni 15.51-57.

Așa stă în Noul Testament înaintea noastră minunea lungimii tainei despre Hristos. Pavel s-a rugat clar, conform cu Efeseni 3.14, ca credincioșii să fie capabili să înțeleagă care este poziția lor unică în felul ei în istoria mântuirii în legătura lor cu Hristos, atunci când a vorbit despre lungimea tainei despre Hristos.

c. Adâncimea

Pentru ca cele prezentate mai înainte să poată avea loc, era necesar ca Fiul lui Dumnezeu să coboare. Atât Filipeni 2.5-8 cât și Efeseni 4.9,10 ne vorbesc despre adâncimea tainei despre Hristos. Toate mădularele trupului lui Hristos, care sunt legate de nedespărțit cu El ca și Cap, datorează acest privilegiu al realității de nepătruns, care în 1 Timotei 3.16 este redat prin cuvintele: „Și cu adevărat, mare este taina evlaviei: «Dumnezeu S-a arătat în carne, a fost îndreptățit în Duh, a fost văzut de îngeri, a fost predicat între națiuni, a fost crezut în lume, a fost primit sus în glorie.»” Și pentru ce Fiul lui Dumnezeu a venit în carne și S-a coborât așa de mult? Mai întâi a fost ca să onoreze pe Dumnezeu într-o lume răzvrătită și să-L glorifice printr-o ascultare absolută, o ascultare până în moarte, „da, moarte pe cruce”. În afară de aceasta și pentru că El „a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine Însuși pentru ea” (Efeseni 5.25).

Cât de mult a trebuit El să coboare pentru aceasta! Psalmul 69.3 spune: „Mă afund în noroi adânc și nu este loc de pus piciorul.” El a coborât în starea noastră păcătoasă, a fost „făcut păcat pentru noi” (2 Corinteni 5.21) și în felul acesta a purtat judecata lui Dumnezeu în locul nostru. Cum stă adâncimea înaintea duhului nostru, când acum cântăm și mai târziu vom cânta în desăvârșire: „Vrednic ești să iei cartea și să-i deschizi pecetea, pentru că ai fost înjunghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, prin sângele Tău, din orice seminție și limbă și popor și națiune și i-ai făcut împărați și preoți pentru Dumnezeul nostru, și vor împărăți peste pământ.”

d. Înălțimea

Cu ce scop deci Dumnezeu a primit „din orice seminție și limbă și popor și națiune” (lățimea) și începând de la Rusaliile descrise în Faptele apostolilor 2 și până la răpirea Adunării – amintită în 1 Tesaloniceni 4.15-17 (lungimea) – un popor pentru Numele Său și în mod deosebit l-a unit cu Hristos într-un mod care niciodată mai înainte nu a fost vestit?

Aceasta are a face cu înălțimea caracterului tainic despre Hristos. Epistola către Efeseni 1 ne dezvăluie aceasta în versetul 3 și Efeseni 2 în versetele 6 și 7. Acolo suntem conduși de pe pământ și așezați în înălțimea ameteitoare:

- Noi primim un loc „în locurile cerești”!
- Noi vom fi „pentru totdeauna la Domnul” (1 Tesaloniceni 4.17).
- Noi vom fi ca Hristos (1 Ioan 3.2)!
- Noi vom fi „glorificați împreună cu Hristos” (Romani 8.17).
- Noi ca și copii ai lui Dumnezeu vom fi „arătați împreună cu El în glorie” (Coloseni 3.4).

Din toate acestea „în veacurile viitoare” va deveni clar ca lumina soarelui cât de înaltă este realmente „nemărginita bogăție a harului lui Dumnezeu în bunătate față de noi, în Hristos Isus” (Efeseni 2.7)! În felul acesta Hristos va fi glorificat „în toți sfinții Săi” (2 Tesaloniceni 1.10). Înălțimea tainei despre Hristos va fi atunci „privită cu uimire”.